

Κοινωνία Θεού

Φυλλάδιο Επικοινωνίας
των Κατηχητικών Συνάξεων Ι. Μ. Ρόδου
Έτος 5ο - Τεύχος 18ο

Αναγνωρίζω τα λάθη μου!

Όλοι γνωρίζουμε το γεγονός όπου ο απόστολος Πέτρος αρνήθηκε το Χριστό. Μεγάλο σφάλμα, χωρίς αμφιβολία. Όμως, όταν κατάλαβε το λάθος του, ο Πέτρος έκλαψε πικρά, συναισθανόμενος την πώση του. Το περιστατικό αυτό μας δίνει την

αφορμή να ρίξουμε μια ματιά στη δική μας συμπεριφορά.

Ένα είναι σίγουρο: όλοι κάνουμε λάθη. Ακόμη και οι άγιοι της Εκκλησίας μας, κι αυτοί έκαναν λάθη. Με μια όμως μεγάλη διαφορά. Ότι όλα τα λάθη και σφάλματά τους οι άγιοι τα αναγνώρισαν, μετανόησαν γι' αυτά και τα διόρθωσαν!

Συχνά μας είναι πολύ δύσκολο να αναγνωρίσουμε ακόμη τα ίδια μας τα λάθη. Μας εμποδίζει ο εγωισμός μας. Και προκειμένου να μην τα παραδεχτούμε, τα "σκεπάζουμε" με χίλιες δικαιολογίες και ψέματα, που κυριολεκτικά μας εξευτελίζουν στα μάτια των άλλων.

Κι εδώ, προκύπτει ένα ερώτημα: μήπως η αναγνώριση των λαθών μας είναι αδυναμία; Στα μάτια του επιπόλαιου και εγωιστή, φαίνεται σαν αδυναμία. Αδυναμία είναι να κάνουμε λάθη και να επιμένουμε σ' αυτά, ενώ, το να αναγνωρίσουμε τα λάθη μας θέλει δύναμη μεγάλη. Όταν δεν αναγνωρίζουμε τα λάθη μας, δεν πρόκειται ποτέ να τα διορθώσουμε. Κι έτσι θα ξεγελάμε τον ίδιο μας τον εαυτό. Η αναγνώριση των λαθών μας είναι η αρχή της διόρθωσής μας.

Όσο αντιπαθητικός γίνεται ο άνθρωπος που δεν αναγνωρίζει τα λάθη του, τόσο συμπαθής γίνεται εκείνος που τα ομολογεί και προσπαθεί να τα διορθώσει. Είναι αληθινό μεγαλείο να ομολογείς τα λάθη σου, να ζητάς συγνώμη και να προσπαθείς να επανορθώσεις.

Θυμάστε την παραβολή του ασώτου; ήταν ένας πατέρας με δύο γιους. Μια μέρα, ο μικρότερος γιος πήρε την περιουσία του κι έφυγε από το σπίτι. Ξενιτεύτηκε σε άλλο τόπο, όπου ξόδεψε όλα τα χρήματά του σε άσωτη ζωή. Κάποια μέρα, συνήλθε. Αναγνώρισε το λάθος του και πήρε την απόφαση να γυρίσει στο σπίτι του πατέρα του. Έτσι κι έκανε. Γύρισε πίσω, ομολόγησε το λάθος του, ζήτησε συγνώμη και υποσχέθηκε ότι θα αλλάξει τη ζωή του. Τότε ο πατέρας, γεμάτος χαρά, αγκάλιασε το παιδί του, το συγχώρεσε, το έντυσε με καινούρια ρούχα, έσφαξε το καλύτερο μοσχάρι κι έγινε γλέντι μεγάλο στο σπίτι.

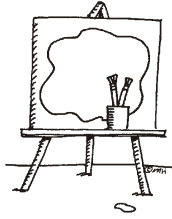
Η αναγνώριση του λάθους του, οδήγησε το γιο στο πατρικό σπίτι, όπου έζησε ξανά ως αγαπημένο παιδί του πατέρα του. Ο γιος αυτός μας δείχνει τον ωραιότερο δρόμο: τον δρόμο της "επιστροφής", της αναγνώρισης των λαθών μας, ενωπίον του Θεού Πατέρα.

Ας ζητήσουμε από το Θεό να μας βοηθήσει να αναγνωρίσουμε τα λάθη μας, κι ας αρχίσουμε μια καινούρια ζωή, διορθώνοντας τον εαυτό μας και βαδίζοντας το δρόμο των αρετών.

Η ΣΕΛΙΔΑ της Φυχαγωγίας

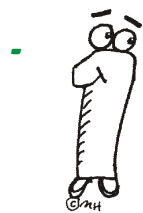
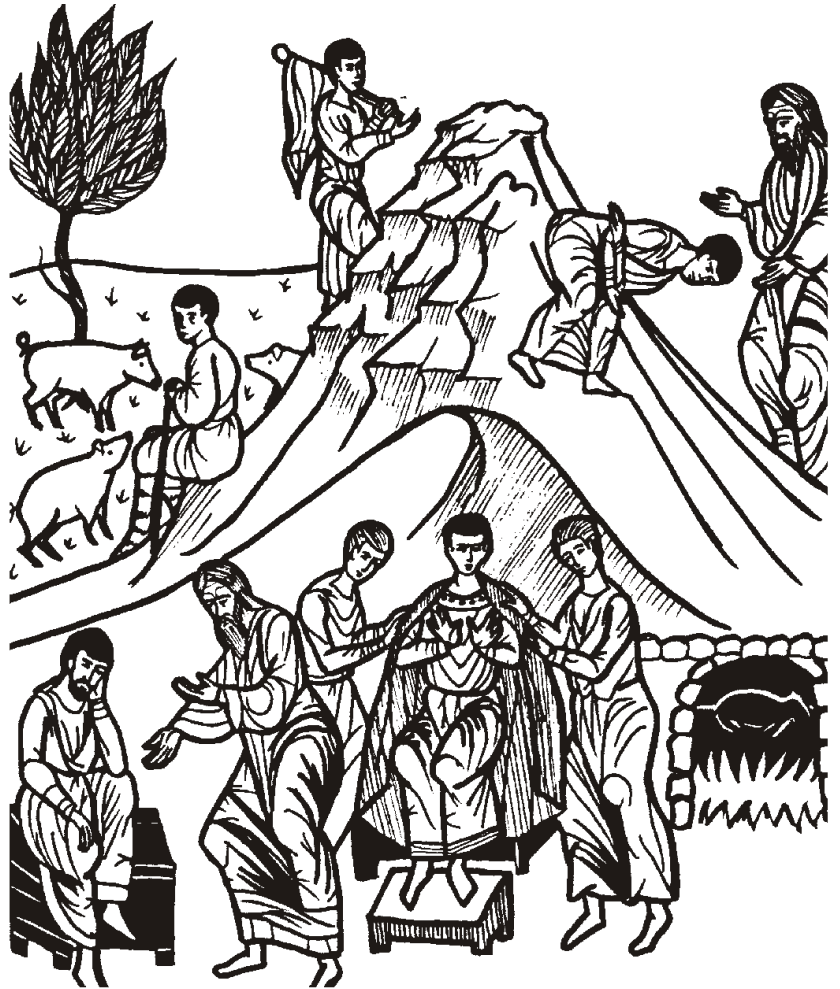

Βάλε χρώματα στην ιστορία του άσωτου γιου. Μπορείς να διηγηθείς την παραβολή;

Ο μπαμπάς στον Κωστάκη:
- Δεν είναι εσωτό να τραβάς την ουρά του εκύλου!
Κι ο Κωστάκης απαντά:
- Εγώ απλά την κρατάω! Ο εκύλος την τραβάει!

Σε μια έκθεση ζωγραφικής δύο φιλότεχνοι κοιτάζουν έναν λίγο περίεργο πίνακα.

- Αυτό τώρα τι είναι; Ηλιοβασίλεμα ή ανατολή; Λέει ο ένας
- Ηλιοβασίλεμα! Του απαντά με ειγουργιά ο άλλος.
- Καλά και που το ξέρεις;
- Ξέρω τον ζωγράφο, δεν ξυρνά ποτέ πριν τις 10!

τα δελφίνια είναι πιο γρήγορα από τα σκάφη κι εκμεταλλεύονται την ώθηση των κυμάτων, για να διασκεδάσουν, όπως κάνουν οι σκιέρ;

- ο αναπήρας ανακαλύφθηκε πριν από τα επήρτα;

- το μεγαλύτερο μουσείο του κόσμου είναι το Ερμιτάζ στην Αγία Πετρούπολη της Ρωσίας. Οι επισκέπτες θα πρέπει να περπατήσουν 20 χιλιόμετρα, αν θέλουν να περιηγηθούν στις 322 αίθουσες του μουσείου που φιλοξενεί 3 εκατομμύρια αριστουργήματα!